

Padlás

Féligkisértet
denevér

Tök átlagos
kisértetház

BARÁT KERESTETIK. SÜRGÖS!

Egy teljesen átlagos város átlagos utcájában áll egy ház. Ez a ház azonban minden, csak nem átlagos. Ezt a házat ugyanis mindenki úgy ismeri, hogy a **KÍSÉRTETHÁZ**. Itt valóban szellemek élnek. Itt él Vince is, a féligkísértet denevérfiú. A padlás az otthona, ahol nemcsak fincsi pókokcskák rejtőznek, hanem kincsek és titkok is. A legizgalmasabb azonban a kéményajtónak álcázott **TITKOS ÁTJÁRÓ**.

VINCE, VIGYÁZZ! – kiáltja Polly, amikor Vince

újra megpróbál odaosonni
a kéményajtóhoz.

POLLY, A PÁRNASZELLEM most épp a kanapében kísért.

Mi lesz, ha Pandúr
Kandúr nyakon csíp?
Tudod, milyen ádázul
őrzi a bejáratot.

Pszt!

Nem kap el! – győzködi Vince Pollyt, miközben egyre közelebb óvakodik a kéményhez. Már csak pár centiméter, és végre bejuthat a **SZELLEMLILÁG**ba. Már látja, amint a kémény fémajtaja megcsillan a holdfényben. Pandúr Kandúrnak nyoma sincs... **RECCCS!** Hirtelen megreccsen a lécz a lába alatt. Vince megáll, és **LÉLEGZET-VISSZAFOJTVA** vár.

Ekkor dühös **MORGÁST** hall, amitől még a vér is megfagy az ereiben.

Vigyázat!
EZ a lécz
meglazult!

JAJ, NEEEEE! – ordítja a kanapé.

Vince, vigyázz, ott van
a régi utazóláda mögött!

Vince rémülten látja, hogy Pandúr Kandúr ott lapul a láda mögött, és őt figyeli. Menekülne, de már késő. A macska egyetlen ugrással ott terem, és dühödten ráfúj. Nagy, sárga szeme csak úgy villog a sötétben.

Ó, te nyomorúságos húsgombóc!

Vince földbe gyökerezett lábbal a macskára mered.

MEGVAGY!

A macska nagyokat fúj, és igyekszik a karmai közé kapni Vincét.

De a mancsa csak a levegőt markolja.
Vince gyorsabb nála.

Vince felröppen a magasba, és egy régi ruhásszekrény tetején bújik el. A macska menne utána, de szerencsére úgy elhízott, hogy nem tud felmászni a szekrényre. Újra meg újra visszacsúszik.

NA, MEGÁLLJ CSAK!

- fenyegetőzik ökölbe szorított kézzel ordítva.
Egyszer úgyis elkaplak! És akkor jól megeszlek!

Vince alig tud megszólalni a félelemtől:

Uramatyám...

Amikor csak megpróbálok
belopózni a Szellemvilágba, ez
a macska mindig fel akar falni.

Ekkor a feje fölött a karos csillár hirtelen lengeni kezd,
és az égő felvillannak, mint két kísértetszem.

POLLYY!

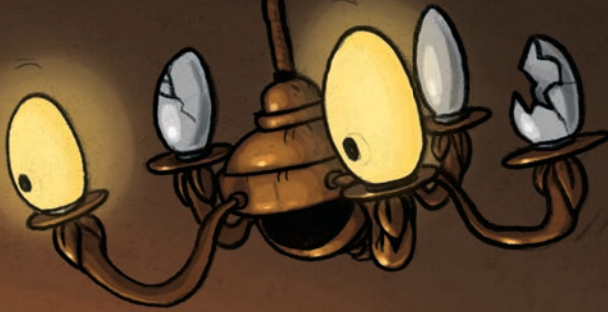
Hé, Pandúr Kandúr, nem
vagy te épp fogyókúrán?

De igen...

Pandúr Kandúr
eltöprengve néz le
gömbölyded pocakjára.

← Szép kerek.

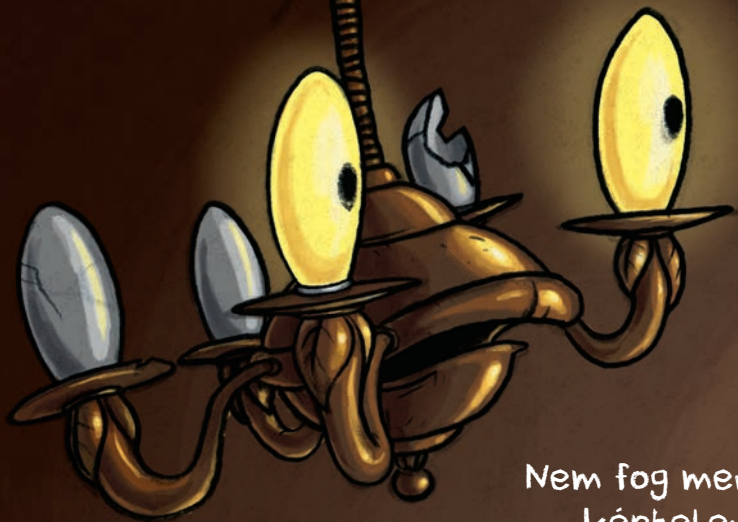
Hát igen, szeretnék lefogyni.
Ezért legközelebb, ha elkaptak,
bezártak egy kalitkába, és
csak azután eszlek meg, ha
befejeztem a fogyókúrát.

Még egy utolsó pillantást vet Vincére
és Pollyra, majd a kéményajtón át eltűnik
a **SZELLEMVILÁG**ban.

Egy-nulla a féligkísértet
denevérfiú javára! – kiáltja Polly a lámpából.

Ne félj, Vince,
Pandúr Kandúr nem fog
egyhamar kézre keríteni!

Polly biztatása kicsit sem segít Vincének: Mert lehet, hogy Pandúr Kandúr most kicsit terebélyes, de ő legalább igazi **KÍSÉRTETMACSKA**.

Nem fog menni, egyedül képtelen leszek megbirkózni vele.

De hát itt vagyok én is.

De az nem ugyanaz, mintha te is egy állat volnál, aki mellest félígkísértet.

Polly ugyanis egy kísértet és nem állat. Legfőképp nem félígkísértet állat, mint Vince.

A mamám igazi kísértetdenevér volt,
a papám pedig egy átlagos denevér
az emberek világából. Olyan lény,
mint én, biztos nincs több.

Polly bólint. Az már szent igaz,
hogy ő nem egy **FÉLIGKÍSÉRTET DENEVÉR**.

Rádásul utálod a Szellemvilágot!

Sosem mész pár méternél
messzebb a padlástól. Ó, Polly,
kell nekem egy barát!

Egy barát? – kérdezi Polly.

Igen, valaki, aki segít, hogy Legyőzzem Pandúr
Kandúrt, és átjussak a Szellemvilágba.

Vince megsimogatja szőrös pocakját.

Valaki, akivel együtt vadászhatok a pókokoskákra.
Már a puszta gondolattól is összefut a nyál
a számban. Szerencsére nekem nem kell
fogyóznom, mint annak a dagi macskának.

Miért beszélsz még mindig
a csillárhoz? Én már rég
itt vagyok Lent.

Vince felsóhajt, és leröpül a nagy utazóládára,
amely mögül Pandúr Kandúr leselkedett rá.
Ez a Polly olyan fárasztó tud lenni, hol itt jelenik
meg, hol ott. Az ember sosem tudhatja, hol
bukkan fel legközelebb.

Jaj, Polly, most
nem vagyok vevő
a vicceidre.

Ne Legyél már
úgy elkenődve!

A régi utazóládán a zárok hirtelen szemek lesznek, és Vincét fürkészik.

Már ki is találtam, hogy
szerzünk neked barátot.
Megkeressük Bibis Baglyot.

De még nappal van, Bibis Bagoly
ilyenkor nem repülhet, mert
csak sötétben lát.

„Bibis Bagollyal nem könnyű”
– gondolja Vince.

Mivel világosban rosszul lát, sokszor nekirepül a telefonpóznának vagy egy fának vagy egy tetőnek.

Ezért is hívják Bibis Bagolynak.

Na, jó, akkor várjuk meg,
amíg besötétedik!

Reméljük, ő talál
majd neked
barátot.

